

ДЪЩЕРЯТА НА ТЪРГОВЕЦА И СИНЪТ НА ПАДИШАХА НА ПЕРИ

Превод от неизвестен език: Емилия Стаматова, 1995

chitanka.info

Далечни времена живял един търговец, който непрекъснато пътувал из различни страни. Той имал дъщеря, която силно обичал. Веднъж, когато търговеца се стягал за път, той се обърнал към дъщеря си:

- Дъще, тръгвам по работа. Какво да ти донеса?
- Донеси ми рокля, обшита с бисери — отвърнала тя.
- И търговеца потеглил.

Вървял, вървял, докато стигнал един далечен град. Свършил си работата и се наканил да се върне вкъщи, когато изведнъж си спомнил, че трябва да купи на дъщеря си рокля, обшита с бисери. Но колкото и да търсил, не могъл да намери подаръка, огорчил се и се натъжил. И изведнъж пред него се изправил ужасен урод, който и на човек не приличал, и му казал:

— Ако искаш да получиш рокля обшита с бисери, дай ми дъщеря си за жена. Тогава ще ти намеря такава рокля.

— Ей, ти! — възмутил се търговеца. — Как може, та ти си такъв урод и искаш да се ожениш за дъщеря ми!? За нищо на света няма да се съглася.

— Ако обичаш дъщеря си — настоявал непознатият, — ще трябва да се съгласиш.

На търговеца не му оставало нещо друго, освен да се съгласи. Взел обшитата с бисери рокля, показал на ужасния човек, къде е къщата му и си тръгнал.

Дъщерята на търговеца се зарадвала много на новата рокля, но търговеца бил тъжен и не знаел как да ѝ каже истината. Но все пак се решил и рекъл:

— Дъще моя, не можех да намеря обшитата с бисери рокля, която ми бе заръчала. Накрая срещнах един отвратителен урод, който дори на човек не приличаше. Той ми каза: „Аз мога да ти дам обшита с бисери рокля, но ти трябва да ми дадеш в замяна дъщеря си“. Колкото и да се опитвах да го уговоря, нищо не се получаваше. И той ще дойде за теб сега.

За да не огорчи още повече баща си, дъщерята не показвала, че е недоволна и рекла:

- Грозен или не — съгласна съм.

В един хубав ден дъщерята на търговеца си седяла вкъщи, когато на вратата почукал самият ужасен човек. Наричал се Ахейш. Дъщерята

на търговеца отворила вратата и веднага го познала по описанието на баща си.

— Дошъл съм за теб — казал Ахейш, а девойката отвърнала:

— Съгласна съм, идват след теб.

Двамата потеглили, дълго вървели и накрая стигнали до брега на едно море.

— Трябва да ми се подчиняваш във всичко — рекъл Ахейш и понечил да затвори девойката в бутилка.

— Не съм съгласна! — задърпала се дъщерята на търговеца и Ахейш ѝ ударил силна плесница.

Девойката паднала на земята и Ахейш изчезнал. Когато тя дошла на себе си, край себе си видяла само мълчалива пустиня. Тя станала и извикала:

— Ахейш!

Той веднага се появил и всичко започнало отново. Ахейш настоявал дъщерята на търговеца да влезе в бутилката, но тя не отстъпвала. Тогава Ахейш отново я ударил, тя паднала в несвяст, а Ахейш изчезнал. Девойката отново се свестила и видяла, че е сама в полето, а наоколо толкова било тихо, че я хванало страх.

И този път ставайки от земята, тя извикала:

— Ахейш!

В миг той се появил. И третия път се случило същото. Девойката упорствала, мъжът я ударил и изчезнал.

Дошла на себе си девойката и решила, че ще трябва да влезе в бутилката. Когато Ахейш поискал да му се подчини, тя покорно се съгласила. Той вдигнал бутилката и заедно с нея влязъл във водата. Дълго се спускал и накрая стигнал дъното. Там се появила една вратичка, той я отворил и влязъл. Озовали се в голяма градина, та чак девойката не вярвала на очите си. За миг излязла от бутилката, а Ахейш почтително застанал пред нея като роб. Скоро тя разбрала къде се намира и какво трябва да прави. И постепенно привикнала да живее в градината.

В един прекрасен ден девойката рекла на Ахейш:

— Отдавна не съм виждала баща си, мъчно ми е за него. Разреши ми да го посетя и да остана при него няколко дни.

— Няма да те спра — отвърнал Ахейш. — Влизай в бутилката и ще напуснем градината. Ще те заведа до дома на баща ти.

Дъщерята на търговеца влязла в бутилката, Ахейш я взел под мишница, минал през вратичката във водата, стигнал брега, излязъл и пуснал девойката до самия праг на къщата и си отишъл с думите:

— Ще дойда да те взема в уговорения срок.

Търговецът прегърнал дъщеря си, целунал я и казал:

— Е, как живееш?

— Не знам що е мъка, ни радост — признала дъщерята. — Живея на места, които нямат равни на себе си на земята. Когато падне нощта, изпивам чаша вино и спя до сутринта. Каквото и да се случва през нощта, не искам да го зная.

— А ти веднъж през нощта, когато ти донесат вино — посъветвал я бащата, — не пий и гледай какво става през нощта.

След няколко дни Ахейш дошъл за девойката, взел я и си тръгнали.

Три нощи подред дъщерята на търговеца изпивала виното, а на четвъртата нощ не го изпила, а тихичко го изляла. Гледа в полунощ, вратата се отворила и влязъл момък, толкова прекрасен, че чак луната затъмнявал с красотата си. Сърцето на девойката забило. Момъкът легнал до нея и останал в леглото ѝ до сутринта. На сутринта девойката се събудила много рано, но от момъка нямало и помен. Тя отишла в градината, но колкото и да го търсила, не намерила никого. През нощта отново изляла виното и след час видяла, как момъкът влиза в стаята и ляга до нея в леглото.

На третата нощ дъщерята на търговеца не затворила очи, когато момъкът легнал до нея. На разсъмване, когато момъкът се канел да напусне стаята, тя му казала:

— Защо се криеш от мен? Къде да намеря такъв красавец като теб?

Оттогава падишаха на Пери престанал да се крие. В един прекрасен ден двамата се разхождали в градината. Попаднали на грозд от бисери и девойката рекла:

— Колко са красиви!

Падишахът на Пери протегнал ръка, за да го откъсне, но девойката, без да иска, го закачила по мишницата. Изведнъж блеснала мълния, разнесъл се гръм, разтворило се небето. Момъкът примрял. Дъщерята на търговеца напълно разтревожена не знаела какво да направи. Тогава дотичал Ахейш и казал:

— Какво е станало?

— Искахме да откъснем грозд бисери — отвърнала тя, — и аз случайно го докоснах под мишницата. Тогава блесна мълния и се разнесе гръм. А сега както виждаш, той лежи в несвяст.

— Трябва да идем на земята и да намерим лекарство — казал Ахейш. — Само ти можеш да го намериш.

През вратичката минали във водата и изплували на брега.

Ахейш извадил девойката от бутилката и двамата тръгнали по чужди страни. Вървели, вървели и стигнали до един град, където се търсели робини. Жителите на града били облечени в траур. Ахейш и девойката отишли до двореца на падишаха и видели, че там избират робини за двореца. Ахейш завикал:

— Продавам робиня! Продавам робиня!

Жената на падишаха видяла дъщерята на търговеца и рекла:

— Ще купя тази красива робиня. Изпратете ми я в двореца.

В двореца дъщерята на търговеца се досетила, че жената на падишаха е силно огорчена от нещо и ще умре от мъка. Същата вечер тя я попитала, защо тъгувва, но чула следния отговор:

— Не можеш да изцериш болката ми — а и не всеки може да знае за нея.

— Да, но всички знаят — възразила дъщерята на търговеца. — Ако и аз узная, няма нищо да стане.

Жената на падишаха признала, че е така и казала:

— Моят малък син изчезна безследно отдавна и аз не знам дали е жив или мъртъв.

— Тази нощ аз ще легна да спя в стаята на твоите прислужнички — казала дъщерята на търговеца, но жената на падишаха не се съгласила:

— Не, твоето място е тук.

Но девойката настояла:

— Само една нощ!

Дъщерята на търговеца отишла в стаята на прислужничките, а те като я видели, рекли:

— Само ти ни липсваш тук! Защо си дошла?

— Пуснете ме да преспя само за една нощ — почнала да ги уговоря тя. — Няма да ви преча, като легна, чак сутринта ще стана.

И тя си легнала. В полунощ най-грозната прислужница станала и отишла в кухнята. Взела един кокал и къс камшик, излязла в задните дворове и отишла до една дупка. Зад нея се промъкнала дъщерята на търговеца. Тя видяла в дупката красив момък, окован във вериги. Прислужничката гошибала с камшика и говорела:

— Или ще се ожениш за мен, или сега ще умреш!

А момъкът отвръщал:

— Ах, ти вещице! Че можеш ли да ми бъдеш жена? Как можеш да си го помислиш?

Прислужницата го ударила с камшика, изсипала пред него кокала, качила се по стъпалата нагоре и се върнала в двореца.

На сутринта дъщерята на търговеца отишла при жената на падишаха и й рекла:

— Ако имаш търпение, тази нощ ще намеря изгубения ти син!

През нощта дъщерята на търговеца заедно с жената на падишаха тръгнали след грозната прислужница, видели как тя отишла до дупката. И там се случило същото, както предишната нощ. Жената на падишаха едва не загубила ума и дума, но дъщерята на търговеца я призовала да бъде търпелива и я успокоявала. Прислужницата излязла от дупката, тръгнала към двореца, а те подире й.

На следващия ден още слънцето не било изгряло, когато разsekли прислужницата и окачили частите от тялото ѝ пред градските порти, а младия шахзаде освободили от дупката. Жената на падишаха не знаел как да награди красивата си робиня и й говорела:

— Каквото и да поискаш, ще го получиш!

Но дъщерята на търговеца само казала:

— Нищо не ми трябва, пуснете ме на свобода.

И тя напуснала двореца, повикала Ахейш и двамата отново тръгнали. Дълго вървели, докато попаднали в друга страна. И тук пред двореца на падишаха купували робини. Жената на падишаха стояла на покрива на двореца, за да си избере прислужница. Ахейш отдалеч завикал:

— Продавам робиня! Продавам робиня!

Жената на падишаха видяла дъщерята на търговеца и наредила да я доведат в двореца. Девойката влязла в двореца и я завели направо в покоите на жената на падишаха. Тя видяла, че господарката ѝ е

облечена в черно и е потънала в скръб, че дори на околните е взела тъгата.

— Какво се е случило? — попитала дъщерята на търговеца, жената на падишаха отвърнala:

— Няма да споделя скръбта си с теб. По-добре сама да страдам.

Но дъщерята на търговеца настояла:

— Тежко ми де те гледам как страдаш. Може да успея да ти помогна с нещо.

И тогава жената на падишаха рекла:

— Ожених единствения си син, а през първата брачна нощ женихът и невестата се превърнаха в кучета. Не мога да разбера кой ги е омагьосал.

— Потърпи — започнала да я утешава дъщерята на търговеца, — може да успея да разкрия тайната.

И тя поискала разрешение да огледа целия дворец. Минала всички потайни кътчета в двореца, после се качила на покрива и видяла, че в полето седи една стара негърка и преде с вретено. Дъщерята на търговеца излязла от двореца, без да каже никому дума, и отишла в полето. Вървяла, вървяла и най-сетне стигнала до старицата. Докато предяла, тя си мърморела някакви заклинания. Дъщерята на търговеца взела да ѝ се жалва:

— Майчице! Жената на падишаха ме изгони от двореца. Научи ме на някое заклинание, та да мога да си отмъстя.

Старицата я научила. И тогава девойката видяла пред магьосницата разтопено олово. Тя бутнала старицата вътре и забързала да се махне от полето. Така тя хвърлила в оловото четиридесет стари негърки. Като свършила с всичките, се върнala в двореца и не била още влязла, като видяла, че шахзаде и жена му са приели човешки вид. Жената на падишаха ликувала и не знаела как да се отблагодари на красивата прислужница. Но тя я помолила:

— Пусни ме на свобода, за да мога да вървя по моите си дела.

И така дъщерята на търговеца напуснала двореца. Щом излязла зад портите, повикала Ахейш и той веднага застанал пред нея. Вървели, вървели, накрая стигнали трета страна. Там също имало пазар на робини. На покрива на двореца стояла жената на падишаха и си избирала робиня. Когато Ахейш наблизил двореца, завикал:

— Продавам робиня! Продавам робиня!

Жената на падишаха видяла дъщерята на търговеца — сякаш пълната луна застанала пред нея — и наредила:

— Доведете тази робиня в двореца!

Отвели девойката направо в покоите на жената на падишаха, който също била от нещо натъжена. Толкова скърбяла, че сърцето на девойката се преобрънало и тя попитала:

— Какво се е случило?

Жената на падишаха отвърнала:

— От няколко години дъщеря ми е сляпа. Купих те, за да се грижиш за нея, да бъдеш постоянно до нея.

И те отишли при падиахската дъщеря. Дъщерята на търговеца влязла в покоите и видяла девицата да си почива на леглото.

— Коя си ти? — попитала дъщерята на падишаха.

— Твоята прислужница, която ще се грижи за теб.

Тя седнала до главата й. Когато паднала нощта, дъщерята на търговеца рекла на дъщерята на падишаха:

— Имам здрав сън, ако трябва нещо да направя за теб, казвай да го направя сега.

Не получила отговор и тя си легнала. Но още не била затворила очи, когато видяла, че дъщерята на падишаха станала от леглото, взела една стъкленица, която стояла до огледалото, намазала си очите с лекарството и излязла от стаята. Прислужницата я последвала и видяла как дъщерята на падишаха се отправила при четиридесет негри. Те в един глас завикали:

— Нека те оплаква майка ти! Къде беше?

— Закъснях — отвърнала тя, — защото ми дадоха една умна прислужница.

Още преди изгрев-слънце, дъщерята на падишаха се върнала в двореца.

На сутринта дъщерята на търговеца съобщила на жената на падишаха, че е намерила лек за очите на дъщеря й. И й показвала стъкленицата с лекарството. Довели дъщерята на падишаха, намазали й очите и тя прогледнала. Жената на падишаха не знаела с какво да възнагради прислужницата и й наредила да си пожелае каквото ѝ сърце иска.

— Пусни ме и ми дай това лекарство — помолила тя.

И жената на падишаха изпълнила желанието й. Дъщерята на търговеца излязла от двореца и викнала Ахейш. Той се появил пред нея и попитал:

— Какво направи?

— Намерих онова, което ми беше нужно — отвърнала тя и те тръгнали направо към морето.

Щом пристигнали, Ахейш я поставил в бутилката и се спуснал с нея на дъното. Там отворил вратичката и те влезли в градината. Падишахът на Пери още лежал в несвяст. Дъщерята на търговеца го намазала с лекарството под мишницата и след миг той дошъл на себе си. Оттогава те заживели мирно и щастливо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.